

maal, der vedrører dem, ganske stilles under Mændenes Formynderskab. Da særlig den formueretlige Ordning fremkalder forskellige teknisk-juridiske Spørgsmaal, der vanskelig vil kunne løses under Forhandlingen i Rigsdagen, vilde den til Sagens Fremme mest egnede Ordning sikkert være den, at der ned sættes en Kommission, hvori der da ogsaa maatte indrømmes Kvinderne en passende Repræsentation. En saadan Kommission behøvede ikke at bestaa af mange Medlemmer, og naar dens Mandat begrænsedes til at ordne Spørgsmaalet om Forældremagten og at foretage en Revision af Formueordningen paa det bestaaende Formuefællesskabs Grund, vilde den sikkert kunne afslutte sit Arbejde i Løbet af ret kort Tid“.

I en senere Artikel skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes Sagen tager sig ud set fra en Kvindes Standpunkt.

Lyngby, December 1907.

Helene Berg.

Brev fra Sverige.

Nu kommer jeg atter med gode Nyheder.

„Frisinnade Landsföreningen“ — de liberale Mænds store politiske Landsorganisation — har paa sit Aarsmøde i November optaget Kvindens Valgret og Valgbarhed paa sit Program sammen med en Udtalelse om, at Spørgsmaalet bør løses 1908. Heri ligger en stor Forandring i Venstres Standpunkt.

Altsaa er vi nu sikre paa Venstres og Socialdemokraternes Stemmer. Socialdemokraterne har nemlig for længe siden optaget Kvindens Valgret og Valgbarhed paa deres Kampprogram.

Men selv om vi nu kan føle os sikre, hvad angaar Udfaldet i Andet Kammer, saa ved vi dog mindre end intet om, hvad Første Kammer har i Sinde.

Hvorvidt Regeringen vil forelægge Forslag om Stemmeret for Kvinden, ved vi ikke. Nogle mørke Skyer er trukket op, men de deler sig maaske, naar Tiden kommer.

Opinionsmøder, med Resolutioner om Spørgsmaalets Løsning i 1908, afholdes i alle Dele af Landet; forhaabentlig vil de vække Regeringens Opmærksomhed; Rigsdagsmænd taler ved de fleste Møder. Til et saadant Møde i Stockholm den 17. November, var 2000 Billetter solgt, og mange maatte gaa bort uden at kunne komme ind. Ved dette Møde talte Rigsdagsmanden, Direktør Beck-

mann, Dr. med. K. Kjellberg, Dr. theol. S. Fries, og Socialdemokraten, Bogbinder Weidenhayn, samt Fruerne Montelius, Østlund — Syerske og Socialdemokrat — og undertegnede. En Mængde kvindelige Studenter fungerede som Ordensmarskaller. De socialdemokratiske Kvinder holdt ogsaa for en Tid siden et stort Møde i „Folkets Hus“, hvor Dr. phil. Fru Gulli Petrini talte brillant.

Som De ser — paa den lade Side ligger vi for Øjeblikket ikke.

Stockholm, Nov. 1907.

Ann Margret Holmgren,
f. Tersmeden.

Fra Norge.

I et Privatbrev til Redaktionen skriver vor norske Korrespondent, Fru Sofie Voss, følgende:

Her i Norge er det en fredelig Tid nu, hvad angaar Kvindebevægelsen. I de sidste Uger har Kvinderne rigtignok med stor Arbejdssiver og Dygtighed været med i Agitationen for Kommunevalgene. Kvindelige Talere er optraadt sammen med mandlige Meningsfæller, baade indenfor Højres, Venstres, Socialisters og Afholdsfolkets Rækker. Og Resultatet her i Kristiania er, at 5 Kvinder nu faar Sæde i Byens Styre. Og det Udfald er man nok saa fornøjet med; det maa jo tage Tid, før Mændene vil overlade deres Pladser i større Udstrækning til Kvinderne! Men Kvinderne har vist deres Interesse for Byens Styre; thi paa Valgdagen afgaves *Halvparten af Stemmerne af Kvinder*. Selv Damer mellem 80 og 90 Aar saas med rystende Hænder at lægge deres Stemmeseddel i Urnen.

Sofie Voss.

Samarbejde.

Nu da Kvindevalgretsforeningen har dannet sit Landsforbund og har opsagt den foreløbige Aftale, der bestod mellem den og Dansk Kvindesamfund, og som gik ud paa, at ingen af de to Foreninger maatte danne nye Kredse i de Byer, hvor den ene Forening havde Kredsafdeling, en Overenskomst, der forøvrigt var i Strid med selve Kvindevalgretsforeningens Princip, kan der være al mulig Grund til at drøfte de to Foreningers Forhold til hinanden.

Da Frk. H. Bergs Sammenslutningsforslag ikke blev forelagt paa Kvindevalgretsforeningens Landsmøde, saa har Dansk Kvindesamfunds Styrelse ikke haft Lejlighed til at pointere sin Stilling til Kvindevalgretsforeningen, og vi har saaledes intet